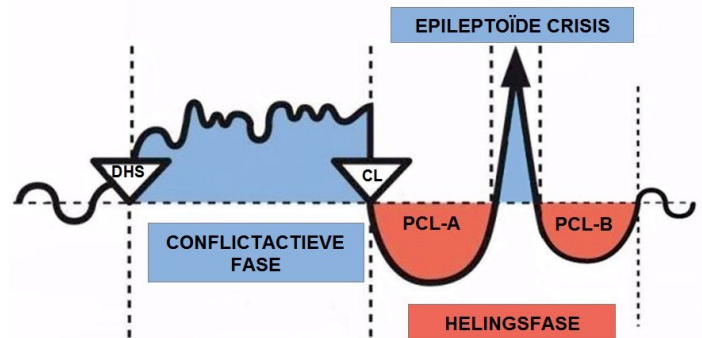

DATUM: februari 2011

CLIËNT: 30-jarige, linkshandige vrouw

Subjectieve klacht: hoofdpijn, licht in het hoofd, zwaar gevoel rond de ogen en mentale duifheid, met pijn in linker nek. De cliënte vertelde dat de symptomen in februari 2009 begonnen. Zij had in maart 2009 een CT-scan en bloedonderzoek laten doen met een normale uitslag. Zij gaf aan dat zij in juni 2009 zwanger was en dat zij het lichte gevoel in het hoofd en de pijn in de nek tijdens haar hele zwangerschap had, waardoor zij verschillende therapeuten opzocht wat niet echt hielp. Zij vertelde dat de symptomen er altijd zijn, met misschien één goede dag om de 2 weken. Zij zei dat de neksymptomen aan de linkerkant begonnen, maar nu aan beide kanten zitten en aan de schedelbasis.

Observatie: zij kon haar nek in alle richtingen bewegen, maar klaagde over nekpijn bij optimale beweging. Palpatie van haar nekspieren was aan beide kanten iets gevoelig.

Aangetaste organen: Nekspieren

Embryonaal Kiemblad: nieuw mesoderm

Hersencontrolecentrum: hersenmerg

GNM uitleg: mild intellectueel eigenwaarde-inbreuk conflict t.a.v. een partner, dat verlies van spierweefsel (necrose) aan de dwarsgestreepte spieren van de nek veroorzaakt. De cliënte is momenteel in de **Helingsfase** met pijn (op orgaan gebied) en lichtheid in het hoofd, hoofdpijn, zwaar gevoel rondom de ogen en mentale duifheid (op het hersengebied, vanwege zwelling in het hersencontrolecentrum voor de nekspieren). Maar zij zit ook in een **Hangende Genezing** en haar **sporen** moeten worden geïdentificeerd, zodat het Biologische Speciaal Programma de genezing kan afronden. De zin van dit Biologische Speciaal Programma is om de spieren te versterken, zodat er beter kan worden omgegaan met toekomstige spanningen en dit soort eigenwaarde-inbreuk conflicten.

GNM begrip: na bespreking van het betrokken conflict zei de cliënte dat zij op haar eigen wens een nieuwe medewerkster op haar kantoor hielp. Maar in januari 2009 veranderde de houding en het gedrag van haar medewerkster die zich vaak tegenover haar en andere medewerkers kortaf en verbitterd leek te gedragen. De cliënte was hierover ontdaan en besloot, niet langer haar best te doen om haar te helpen. Zij herinnerde zich dat er één voorval was, toen zij na het werk thuis was en een andere medewerker haar vertelde dat de medewerkster die zij hielp, naar haar kantoor ging en haar werk bekeek (**haar DHS**). De cliënte vertelde, hoe zij zich druk had gemaakt over meerdere incidenten, die sinds januari in relatie tot haar medewerkster waren gebeurd, maar dat zij had besloten haar niet ermee te confronteren. De cliënte vertelde dat zij in februari 2009 een voorhoofdsholteontsteking had gekregen en sindsdien nek- en hoofdpijn, zwaarte rond de ogen en lichtheid in het hoofd had gehad. De cliënte gaf aan dat zij het aanstaande jaar (sinds maart 2010) zwangerschapsverlof had. Maar haar

symptomen bleven tijdens haar zwangerschap aanwezig. Toen zij werd bevraagd over haar mogelijke sporen, zei ze dat zij – zolang ze thuis zat – vaak haar e-mails checkte en in contact bleef met collega's, die haar op de hoogte hielden over wat er op kantoor gebeurde (**haar sporen**). Zij vertelde dat de bewuste medewerkster niet langer op hetzelfde kantoor werkt. Verder vertelde ze dat zij van plan was in de komende paar weken weer te gaan werken en dat zij zich er zorgen over maakte hoe haar lichaam op haar werkomgeving zou reageren.

Resultaat: de cliënte begreep het verband en was vastbesloten, het conflict in emotioneel opzicht op te lossen en het verleden los te laten. Tijdens een volgend consult een week later vertelde zij dat zij 5 dagen lang geen symptomen meer had, tot woensdagnacht toen zij haar e-mail checkte (een spoor). Zij vertelde dat zij donderdagochtend wakker werd met hoofd- en nekpijn en lichtheid in het hoofd. Op ons derde consult een week later vertelde zij dat zij 4 dagen lang geen symptomen meer had totdat zij de daarop volgende 3 dagen weer een zwaar gevoel had rond haar hoofd en ogen. Toen ik haar vroeg, wat er op die dagen was gebeurd, zei ze dat ze op een dag bij de kruidenierswinkel een medewerker ontmoette, de volgende dag haar e-mail checkte en de derde dag haar chef moest bellen om haar terugkeer naar het werk te regelen (haar sporen). Maar zij zei dat de symptomen minder ernstig waren, omdat zij geen hoofd- of nekpijn meer had. De cliënte werd verzocht ook geduld met zichzelf te hebben. Zij was bezig met de oplossing van het conflict en de identificatie van haar sporen. Zij zou haar eigen "intellectuele eigenwaardeconflict" kunnen onderhouden door bv. zich af te vragen: "waarom gaat het niet al beter met mij?", wat maakt dat de symptomen langer zouden doen kunnen aanhouden. Tijdens een vervolgspraak twee weken later, nadat zij haar eerste volle week had gewerkt, had zij nog slechts heel weinig symptomen en zei, dat zij zich 80-85% beter voelde. Tijdens elk bezoek werden algemene technieken toegepast om haar energie in evenwicht te brengen, plus zachte aanrakingstechnieken om Helingsfase A voor haar aangener te maken. Tijdens het zesde bezoek vertelde de cliënte geen hoofd- of nekpijn meer te hebben en slechts lichte vermoeidheid en lichtheid in het hoofd te voelen en dat de symptomen niet op grote schaal waren teruggekomen.

*Raadpleeg het Nederlandse document van "De Vijf Biologische Wetten"
voor de verduidelijking van de specifieke termen.*

Bron: www.LearningGNM.com